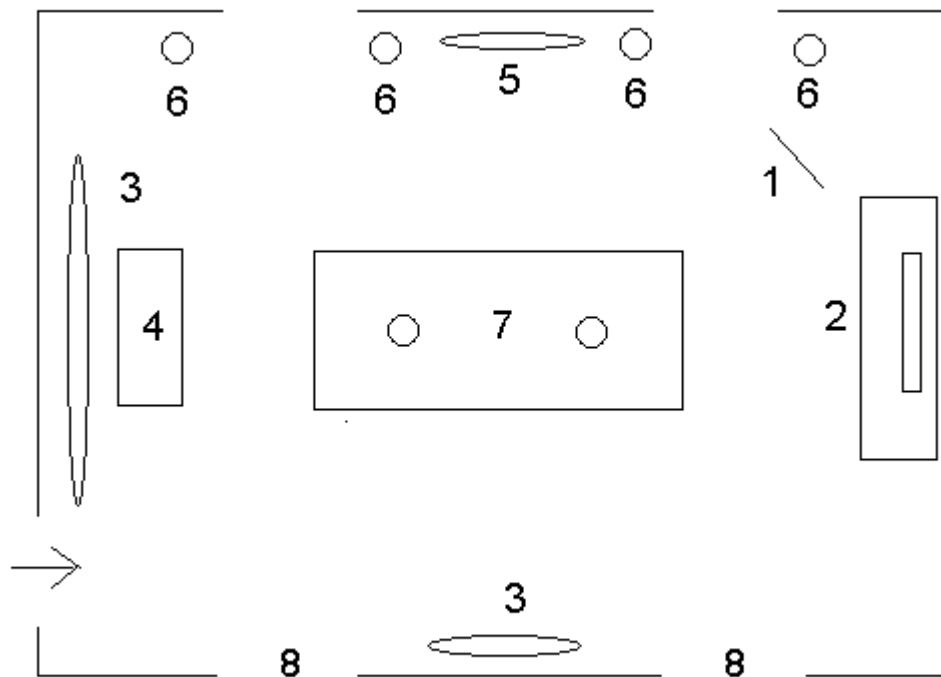

De EETKAMER (03 N)

- (1) U bevindt zich in het oudste gedeelte van het huis. Hier stond een feodaal slot dat een doorwaadbare plek in de Maas kon verdedigen. Het werd in 1554 door de troepen van Hendrik II van Frankrijk verwoest, tijdens een oorlog tegen Karel V. Het huidige gebouw is op de ruïnes daarvan gebouwd (1571). Men ziet het hier op een vergroting van een waterverfschilderij, dat Adriaan van Montigny voor de Hertog van Croÿ in 1604 maakte: een adellijk buitenverblijf in Maas-Renaissance stijl. De grote toren aan de heuvelkant schijnt een van de oude middeleeuwse als grondslag te hebben, zoals de uitkijkpost bovenaan laat zien. Die is later afgebroken.

Oorspronkelijk waren hier twee gewelfde zalen. U ziet nog de aanzet van de verdwenen gewelven tussen de twee vensters aan de Maaskant. Gravin Louisa van Laubespain liet deze in 1886 afbreken, om een grote eetzaal te verkrijgen, dichtbij de keukens, die zich achter de schoorsteen bevonden. Het is dus het jongste vertrek in Freyr, alhoewel het in de oudste vleugel is ondergebracht.

- (2) De schoorsteen komt uit het kasteel van Louvigny in Picardie, eigendom van de Louvencourts (moeder van Louisa). Ze dateert uit de 16de eeuw en op de rechterkant is het peil aangegeven dat de Maas bereikte tijdens de grote overstroming van februari 1995. In de haard zijn op een gietijzeren plaat, die indrukwekkend is door haar afmetingen, de wapens van Mariano, Hertog van Osuna, te zien. Hij liet die gieten tijdens de restauratie van het kasteel van Beauraing.
- (3) Twee wandtapijten uit de ateliers te Aubusson (Centraal Massief 16de eeuw). Het zijn zogenaamde 'verdures' vanwege het dominerende groen van de natuur.

- (4) Een Italiaanse huwelijkskoffer uit de 16de eeuw. Dit soort koffers bevatte de uitzet van de bruid.
- (5) Een genrestuk uit de 17de eeuw. We zien een aan tafel gezeten familie. De moeder tussen haar twee kinderen troont in het midden van het schilderij, comfortabel gezeten in een rieten stoel. Al het licht is geconcentreerd op haar. Haar man komt er minder goed van af. Hij zit op een driespootstoel en is klaar om op jacht te gaan. Men treft er invloeden in aan uit zowel de Noordelijke Nederlanden (licht- en schaduweffecten) als de Zuidelijke (taferelen op de achtergrond).
- (6) De borstbeelden met tweeërlei mimiek (zogenaamde januskoppen) zijn het werk van Paul-Louis Cyfflé, beeldhouwer en pottenbakker, een Bruggenaar, wiens naam Cyffel verfrans werd bij zijn emigratie naar Lotharingen, waar hij officieel erkend beeldhouwer aan het Hof van Stanislas werd. Na het overlijden van laatstgenoemde, hield Lodewijk XV geen enkele artiest van zijn schoonvader aan. Cyfflé kwam dus in de Nederlanden terug en richtte er een atelier in te Hastière, waaruit deze borstbeelden met twee gezichten, het ene somber en het andere glimlachend, afkomstig zijn. Deze bustes stonden vroeger als versieringen in de tuinen. Nu zijn ze vervangen door replica's.
- (7) 19de-eeuwse stoelen van gedreven leder. Met mythologische onderwerpen versierde Portugese wijnamforen.
- (8) U bevindt zich in de oostelijke vleugel (1571). Door de vensters ziet u de noordelijke (aan de rechterkant) en de westelijke vleugel (aan de overzijde), die geleidelijk aan, aan het begin van de 17de eeuw gebouwd werden, terzelfder tijd als een zuidelijke galerijvleugel (nu verdwenen). Het geheel vormde een vierhoek, die een binnenplaats omsloot. Het is dit gebouw dat u op een schilderij boven een deur op de eerste verdieping van het Grote Portaal hebt gezien.
- In het midden van de 18de eeuw, besloot de familie Beaufort-Spontin, die ten gevolge van hun huwelijksbeleid ook andere vestigingen bezat, van Freÿr hun zomerresidentie te maken. De zuidelijke vleugel werd afgebroken, om meer zonlicht toe te laten op de binnenplaats. De hoofdingang (uit 1637) werd verplaatst naar de gevel van het in die tijd gebouwde Grote Portaal. Bij die gelegenheid werd, gevolg gevend aan een behoefte aan snobisme, het Beaufort blazoen verheven. Inderdaad waren boven deze hoofdingang de wapenschilden aangebracht van van het echtpaar Beaufort - Berlaymont, dat in de 17de eeuw hier leefde en slechts Baron van Freÿr was. Met een paar penseelstreekjes slaagden zij erin de slechts in de 18de eeuw verworven markiezenkroon en de hermelijnen mantel van Prins van Beaufort-Spontin te schilderen.
- Ter vervanging van de zuidvleugel, bouwden de Beaufort-Spontins er twee paviljoens met een mansarde dak bij (1769), die door het smeedijzeren hek, geïnspireerd door de hekken van het Stanislas Plein te Nancy, verbonden werden.
- Zij hebben ook de westelijke vleugel diepgaand verbouwd: De oorspronkelijke gevel van natuursteen is herbouwd in baksteen (1786), maar wel volgens de renaissance-stijl van de Maas gevel. De bijgebouwen op de eerste etage zijn gastenkamers geworden en op de begane grond zijn de koetshuizen.